

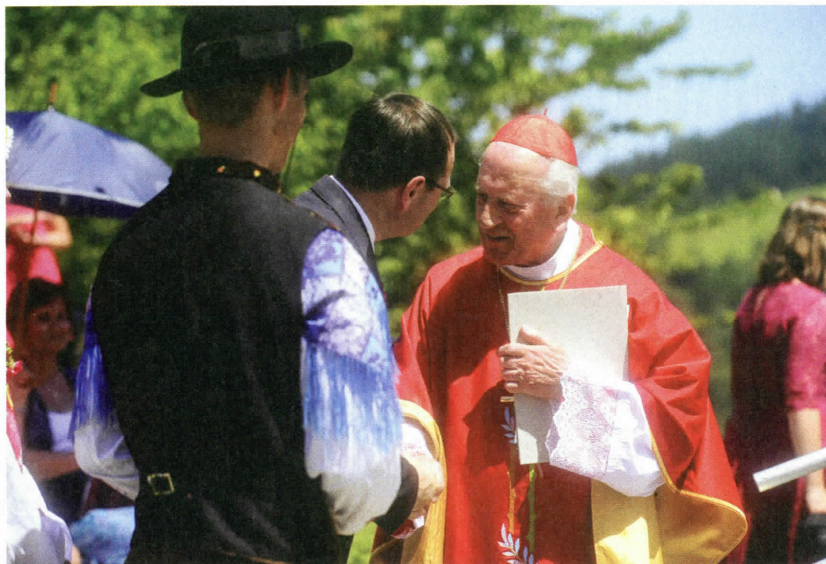
# Rode: Komunisti zasejali sovražstvo

## Rode: »Ni bilo izbire«

V Šentjoštu nad Horjulom je ob župnijski cerkvi sv. Janeza Evangelista in kapeli mučenecv potekala slovesnost ob 25-letnici samostojne države z naslovom »Slovenija – praznujemo s teboj!«. Spomnili so se tudi ustanovitve prve vaške straže julija 1942, podelili pa so tudi Ehrlichova priznanja. Mašo je daroval kardinal Franc Rode. Ta je v homiliji dejal, da so evangelijsko načelo skrbi in ljubezni za druge najbolj kršili prav totalitarizmi dvajsetega stoletja, saj vsi trije kot temeljno načelo postavljajo sovražstvo, ki se je s partijskega vrha širilo med preproste ljudi. Če ni Boga, je vse dovoljeno, vse, kar pripomore k zmagi revolucije, je kardinal Rode citiral Dostojevskega. »Kdo je postavil lastne interese nad interese naroda? Slovenski komunisti so zagrešili ta zločin v času sovražne okupacije in izkoristili ponižanje, bedo in nemoč naroda, da so se polastili oblasti nad njim. Uporaba osvobodilnega boja za izvedbo revolucije je prevara in izvirni greh partije. S tem so legitimirali protirevolucijo,« je prepričan Rode. »Če nasprotniki komunizma niso hoteli čakati kot žrtvena jagnjeta križem rok na prihod komunizma, na lastno smrt in na smrt svoje družine, na propad svojih idealov in stoletnega krščanskega izročila, so se morali upreti. Ni jim preostalo drugega kot odločitev za protinasilje, za oborožen upor proti revoluciji. Morali so se povezati in se vojaško organizirati, na primer v vaške straže. Preprosto ni bilo izbire,« je dejal kardinal. »Kar so izbrali, so jim vsilili komunisti. Resničnega narodnega izdajalca torej ni iskati med kontrarevolucionarji, ampak med tistimi, ki so v nebrzdani sli po oblasti prisilili demokratične sile, da so sprejele orožje od okupatorja.«

## »Enotnost« in drugorazrednost

Zbrane je nagovoril tudi predsednik Nove Slovenske zaveze Peter Sušnik, ki je dejal, »da je obstanek obsodbe vaških straž kot 'kolaborantskih enot', pri kateri vztraja slovensko pravo in večina politike, hkrati pa jo tiho sprejema večji del civilne družbe, tudi afirmacija in legitimizacija komunistične revolucije kot temelja vrednotnega sistema slovenskega naroda.« »Če je boj proti revoluciji nečasten, če ne že kriminalen, je torej revolucija častna. Če država povečuje javna sredstva za namene društev, ki ohranjajo vrednote NOB, je dejstvo, da so vrednote terorja, zunajsodnih likvidacij, uzurpacije oblasti, kraje premoženja, tajne zakonodaje



*Kardinal Franc Rode je prejel Ehrlichovo priznanje in medaljo za svoj prispevek k ohranjanju spomina na slovensko polpreteklo zgodovino.*

in sovražstva do Cerkve, kmetov, obrtnikov in podjetnikov v očeh države cenjene,« meni Sušnik. »Za branjenje revolucije se je 1990 uporabila grožnja, da narod ne bo 'enoten'. To potrebo po enotnosti so žal nadvse visoko cenili tako v vrhu Demosa kakor tudi v vrhu slovenske Cerkve. Čeprav narod nikoli ni bil 'enoten', so se zaradi te vrednote sprejeli diktirani pogoji sobivanja revolucionarjev in privilegirancev v novi, načeloma demokratični družbi,« je bil kritičen Sušnik. »Zaradi 'enotnosti' je bila ohranjena tudi drugorazrednost nasprotnikov komunizma. Logična posledica je, da brez kančka sramu rabljev in njihovih potomcev še danes po slovenskih breznihih leži več deset tisoč pobitih. Zaradi naše 'enotnosti' smo tihi, ko se iščejo razlogi za relativizacijo slovenskega genocida.« - »Naš problem, podoben kot v letih 1941 in 1942, je, da demokratični tabor slovenskih politikov, strank, mislecev in civilne družbe ne loči kratkoročnih lastnih koristi od vitalnih interesov slovenskega naroda,« je še prepričan Sušnik, ki pravi, da se je »ob tem treba stalno spraševati, koliko drugorazrednosti bomo še

trpeli.« »Postaviti se je treba po robu politični korektnosti, ki nas pelje v skušnjava, da bi se za 'enotnost' prilagajali in se odpovedovali lastni identiteti: če smo ponosni na svoje prednike, se ne branimo 'kontaminiranih izrazov' domobranec, vaški stražar, saj jim niso v sramoto.«

## Ehrlichova priznanja

V Šentjoštu so podelili Ehrlichova priznanja in medalje, ki jih poseben odbor namenja »zaslužnim Slovenkam in Slovencem, ki s svojim delom, pogumom, vztrajnostjo, predanostjo in ljubeznijo ohranjajo spomin na težke čase slovenske polpretekle zgodovine in so nam v spodbudo, da to dediščino prenašamo naslednjim rodovom. Letošnji dobitniki so možje in žene, ki jim slovenski narod dolguje posebno zahvalo.« Prejeli so jih Majda in Alojz Starman, Jelka Mrak Dolinar, Marija Inzko (vsi iz avstrijske Koroške) in kardinal Franc Rode. V cerkvi sv. Jošta je na ogled razstava Helene Janežič o prepovedani literaturi med letoma 1945 in 1991 z naslovom Stop, cenzura! ✕